

ikke fordi de havde en eller anden Sag, som de nødig vilde se berøvet Støtte, naar der skulde spares, men fordi man overhovedet fra en og anden Side har næret Tvivl om, hvorvidt man overhovedet kunde gaa med til Besparelser. Jeg tror, at vi kunne være enige om, at efterhaanden som Finanslovene faa større og større Omfang, er det nødvendigt, at man med visse Mellemrum maa nedsette Sparekommissioner til at gennemgaa Finansloven, thi det gaar sikkert andre ærede Medlemmer som mig, at naar en Bevilling er kommen ind, saa glemmer man det senere, man har ikke Tid til at overse det hele og glemmer derfor efter en Del Aars Forløb tidt, hvad der i sin Tid er kommet ind paa Finansloven. Naar man ser paa Finanslovsforslaget, ser man, at der hist og her maaske mangler en grundig Motivering af, hvorfor man har slettet en Bevilling, der tidligere har været givet. Jeg tror dog, at dette kan undskyldes dels med, at Sparekommissionen, der har arbejdet med dette store Stof, i Sammenligning med andre Kommissioner har arbejdet meget hurtigt, og dels ogsaa med, at den sikkert er gaaet ud fra, at Rigsdagens Medlemmer ere tænkende Væsener, der i de fleste Tilfælde ville kunne angive Grunden til, at dette eller hint paa Budgettet vil kunne spares. Jeg holder altsaa paa, at man saa vidt muligt maa se at spare de Beløb, som der fra Finanslovskommissionen er stillet Forslag om at spare. Men naturligvis er der intet i Vejen for, at vi kunne forhandle om, hvor Besparelserne skulde finde Sted.

Som allerede udtalt af andre ærede Medlemmer blandt Landmændene, som have haft Ordet, er det særlig paa Landbrugsministeriets Budget, der er sparet, idet der her skal stryges over 1 Million Kr. med eet Slag. Som Landmand beklager jeg mig slet ikke derover, og jeg tror, at mine Standsfæller heller ikke ville beklage sig over det, fordi jeg tror, at de i de fleste Tilfælde ville finde, at de Besparelser, der foreslaas, ere vel begrundede. Men jeg synes, at vi samtidig maa tilføje, at hvis der er lignende Ting paa de andre Ministeriers Budgetter, forlange vi selvfølgelig, at disse Bevillinger ogsaa blive strøgne. Men lad mig sige i denne Sammenhæng, at naar vi nu gaa hen og stryge en Mængde Bevillinger paa Landbrugsministeriets og andre Ministeriers Budgetter, saa skulde det nødig føre til, at vi køre fra den ene Vejgrøft over i den anden. Jeg mener, at vi i de sidste Aar have været lovlig flotte med at udøse

Gaver baade til den ene Side og til den anden, og nu skulde det nødig gaa saaledes, at vi køre over til den anden Side, saaledes at det nye, der kommer frem, og som nødvendigvis kræver Støtte for at kunne udvikle sig, unddrages denne Støtte. Det er nemlig det, det kommer an paa i et fremadskridende Samfund som det danske, at vi paa alle Erhvervslivets Omraader bidrage, hvad vi evne, til, at vi kunne fortsætte den Udvikling, som vi i lang Tid have været inde i.

Der er en Bevilling paa Landbrugsministeriets Budget, som jeg vil give en lidt udførligere Omtale, ogsaa fordi jeg af forskellige af mine Standsfæller er bleven anmodet om at tage Ordet desangaaende. Det er Mergelsagen. Der er i sin Tid blevet holdt lange Taler her i Rigsdagen om denne Sag, om, under hvilken Form man helst skulde vælge at yde Understøttelse eller Bidrag dertil. Jeg skal ikke komme ind paa det her. Men vi vide alle, særlig Landmændene, at det er en Livsbetingelse for, at Landbruget i det hele taget kan drives rentabelt paa de magre Egne i Landet, at det udmærkede Jordforbedringsmiddel, som Mergel er, tilføres Jorden. Derfor er det, at Mergeltilførselen paa de midtjyske og vestjyske Jorder har fundet Sted allerede for Aartier siden. Men man er nu kommen til det Tidspunkt, da det er nødvendigt igen at bringe Mergel paa Jorden, og man ser en Udvikling i den Henseende som aldrig før. Fra Statens Side har man ydet Bidrag til den Sag for at faa den fremmet, dels ved, at der er ydet Transporttilskud, og dels ved, at der er ydet Rentetilskud. Man har fra Statens Side ydet et vist Tilskud, for at Omkostningerne ved Fragten ikke skulde blive for høje; det blev i sin Tid fastsat til $\frac{7}{10}$ — $\frac{8}{10}$ af, hvad Fragten overhovedet beløb sig til, og man vil forstaa, at naar Mergelen skal transporteres fra Ringkøbing 10, 15, 20 Mile Syd paa, løber der betydelige Omkostninger paa, og det er da ogsaa betydelige Bidrag, der ere ydede hertil fra Statens Side.

Imidlertid er der nu en Bevægelse fremme, der gaar i Retning af, at man samler sig i mindre Andelsmergelforeninger om et enkelt lokalt Mergelleje og lejer Spor af Hedeselskabet eller arrangerer sig med en privat Entreprenør om at faa Mergel bragt ud paa Jorden. Her er det, at Rentetilskuddet kommer i Betragtning. Lad mig tage et bestemt Eksempel. En Del Landmænd i forskellige Sogne slutte sig sammen om et saadant Mergelleje, de arrangerer sig med en privat Entreprenør,